

A Fővárosi Ítéltábla a Réciczka Dentons Europe LLP Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Baja Márk ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (...) I. rendű és a T... (...) II. rendű felpereseknek a Kodela Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Kodela Viktor ügyvéd) által képviselt alperes neve(....) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. február 8. napján kelt, 3.P..../2016/12. számú ítélete ellen az alperes 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felperesnek egyenként 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes 8 napon belül leletezés terhével az iratoknál 96.000 (Kilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket leróni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, miszerint az alperes azzal, hogy 2016. január 1. napjától 2017. január 9. napjáig gépjármű-kölcsönzéssel kapcsolatos szolgáltatása felajánlása és nyújtása, üzleti levelezése és reklámozása során használta a „DOLLAR” és a „THRIFTY” megjelöléseket, bitorolta az I. rendű felperes ..., ... lajstromszámú védjegyeit és a II. rendű felperes ... lajstromszámú védjegyét. A bíróság eltiltotta az alperest a „d...hu” domain név, továbbá a „DOLLAR” és a „THRIFTY” megjelölések használatától gépjármű-kölcsönzéssel kapcsolatos szolgáltatása felajánlása, nyújtása, üzleti levelezés és reklámozás során. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű felperesnek 122.000 forint, a II. rendű felperesnek 86.000 forint perköltséget.

A tényállás szerint az I. rendű felperes a jogosultja a ... lajstromszámú „DOLLAR” szó- és a ... lajstromszámú „DOLLAR” kifejezést tartalmazó ábrás védjegyeknek, a II. rendű felperes pedig jogosultja a ... lajstromszámú „THRIFTY” szóvédjegynek. A szóvédjegyek oltalma a Nizzai Megállapodás 39. osztályába sorolt járművek és szállítóeszközök kölcsönzése, globális hálózaton keresztül történő számítógépes online jármű és szállítóeszköz kölcsönzése szolgáltatásokra, az ábrás védjegy oltalma ugyanezen osztályban az autókölcsönző és autó lízingelő szolgáltatásokra terjed ki. A felperesek az USA-ban bejegyzett és működő, több mint 50 országban kereskedelmi partnerrel rendelkező gépjármű-kölcsönzéssel foglalkozó gazdasági társaságok.

Ismertette, hogy a 2010. február 8. napján kötött, 2015. december 31. napjáig szóló „International Master Licence Agreement” szerződéssel az alperes a felperesek üzleti partnere lett, jogosulttá vált a védjegyek használatára és gépjármű-kölcsönzési tevékenysége körében regisztráltatta a „d...hu”

domain nevet, továbbá működtette az alatta elérhető honlapot. A szerződés 603B pontjában az alperes vállalta, hogy a szerződés megszűnését követően felhagy a védjegyek használatával. Rögzítette, hogy a szerződés nem lett meghosszabbítva, és az alperes a felperesek 2016. április 8-ai és június 20-ai felszólítása ellenére továbbra is használta a védjegyeket.

A felperesek a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását követően ismételt benyújtott, módosított keresetükben annak megállapítását kérték, miszerint az alperes azzal, hogy 2016. január 1. és 2017. január 9. napja között gépjármű-kölcsönzési szolgáltatása felajánlása, nyújtása, reklámozása és üzleti levelezése során használja a „DOLLAR” és „THRIFTY” megjelöléseket bitorolta védjegyeiket. Kérték őt eltiltani a jövőbeni jogsértéstől, különösen a „d...hu” domain és a gépjármű-kölcsönzéssel kapcsolatos szolgáltatása felajánlása, nyújtása, reklámozása és üzleti levelezése során a „DOLLAR” és „THRIFTY” megjelölések használatától.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását indítványozta. Elsősorban perfüggőségre hivatkozott annak okán, hogy fellebbezéssel élt a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító 3.P.../2016/2. számú végzés indokolása ellen. Előadta továbbá, hogy a felek között vitatott a szerződés megszűnése, ezzel kapcsolatban a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 31.G.../2016. számon pert kezdeményezett, ami előkérdése a jelen ügynek. Szerinte a kereset okafogyott is arra tekintettel, hogy a védjegyek használatával önként felhagyott, a honlap és az e-mail címek ideiglenes használata pedig kárenyhítési kötelezettsége.

A felperesek ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel is éltek, amit az elsőfokú bíróság elrendelt 7. sorszámú végzésével, azt az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.../2017/4. számú végzésével helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság - utalva a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) pontjára, (3) bekezdés c) és e) pontjára, 27. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés a) és b) pontjára - a keresetet alaposnak találta.

A törvényszék az alperes permegszüntetési kérelmét nem találta alaposnak, mert a 3.P.../2016/2. számú végzésnek kizárólag a indokolását támadta, így az elutasítást tartalmazó rendelkezés a Pp. 228. § (4) bekezdésének második mondata értelmében jogerőre emelkedett, és emiatt nem volt akadálya a keresetlevél érdemi vizsgálatának.

A lajstromkivonatok alapján igazolnak fogadta el, hogy a védjegyek a felperesek javára oltalom alatt állnak. A közjegyzői okiratba foglalt fényképek, az alperesi telephelyen kihelyezett hirdetőtábláról készült fotó (F/9-10), illetve a közjegyzői tanúsítványba foglalt „d...hu” honlap printje alapján megállapította, hogy az alperes a sérelmezett megjelöléseket használja. Utalva a szerződés 601B (helyesen 603B) pontjára, valamint az annak részét képező Co-Brand Schedules 8. pontjára rámutatott, hogy a megállapodás 2015. december 31. napjáig volt hatályos és az alperes ezt követően köteles volt beszüntetni valamennyi védjegy és azok bármely utánzatának használatát, így haladéktalanul el kellett távolítania az üzlethelyiségből minden olyan jelzést, amely a védjegyeket tartalmazza, beleértve az üzleti nyomtatványokat, promóciós anyagot vagy egyéb nyomtatványt, továbbá le kellett mondania a védjegyeket feltüntető megrendelt reklámot.

A törvényszék kitért rá, hogy a szerződés lejártát követően az alperes kezdeményezte új szerződés kötését, de ezt a felperesek elutasították, mert az alperes a vállalt eredményeket nem teljesítette. Az alperes bíróság előtt vitássá tette ugyan a felperesek elzárkózó magatartásának a jogszerűségét, ami elvben a per tárgyalásának előkérdését képezheti, azonban maga sem indítványozta a per

tárgyalásának a felfüggesztését. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperest nem illeti meg a védjegyhasználati jog, mert a szerződés tényszerű lejáratí idejével és a felperesek egyértelmű tagadásával szemben nem bizonyította a felperesek szerződéskötési szándékát, amit az is megerősít, hogy maga is úgy nyilatkozott, hogy önként tartózkodik a védjegyek használatától.

Minthogy az alperes gazdasági tevékenysége körében a védjegyek oltalmával érintett gépjármű-kölcsönzési szolgáltatások nyújtása körében a felperesek engedélye nélkül használta a védjegyekkel összetéveszthető megjelöléseket, ezért az elsőfokú bíróság megállapította a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontjába és (3) bekezdés c) és e) pontjába ütköző bitorlást. A jogsértés kezdetét a szerződés lejártát követő napban, befejeződését a védjegyhasználat abbahagyásának alperes részéről megjelölt, felperesek által is elfogadott időpontjában határozta meg.

A döntés ellen az alperes élt fellebbezéssel, ebben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az ítélet teljességének a követelményét, mert nem döntött a „dollarthifty.hu” domain használatával megvalósított bitorlás megállapítása iránti kereseti kérelemről. Ezért a határozat jogszabálysértő. Álláspontja szerint a csatolt okirati bizonyítékok alapján jogszabálysértő módon, tévesen állapította meg a törvényszék, hogy 2016. január 1. és 2017. január 9. napja között az alperes folyamatosan használta a védjegyeket, mert a domainra vonatkozó adatlap és a közjegyzői ténytanúsítványok csak egy-egy időpontban fennállt állapotot mutatnak, és az F/10 alatti fényképről nem állapítható meg, hogy mikor készült, bizonyítatlan feltételezéseken pedig ítélet nem alapulhat. További jogszabálysértésnek tartotta, hogy az eljáró bíróság annak ellenére eltiltotta a „d...hu” domain, illetve a „DOLLAR” és „THRIFTY” megjelölések használatától, hogy ezen használatot teljes körűen, a felperesek által is elismerten befejezte. Ugyanis a felet fogalmilag kizárólag olyan magatartástól lehet eltiltani, amit a határozathozatal időpontjában még tanúsít. Fenntartotta, hogy előkérdése a pernek a PKKB előtt általa indított per, amiben a perindítás hatályai még nem álltak be, ily módon megítélése szerint a törvényszék nem kerülhetett volna meg azt a kérdést, hogy a szerződés jogszerűen vagy jogellenesen szűnt-e meg, tehát hogy a keresetnek egyáltalán van-e jogalapja. Előadta, hogy mindaddig, amíg a szerződés megszűnésének jogszerűségét bíróság meg nem állapítja kizárólag a kereset elutasításának van helye. Végül megjegyezte, hogy a kereset önmagában azért is megalapozatlan és érdemi elbírálásra alkalmatlan, mert a felperesek annak ellenére, hogy az eljárás nyelve a magyar a szerződést csak angol nyelven csatolták.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kellően feltárt tényállásból a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti okszerű mérlegelésével jutott arra következtetésre, hogy a keresetben megjelölt időtartamban a védjegyek jogellenes használatával az alperes a Vt. 12. § (2) bekezdése, (2) bekezdés b) pontja és (3) bekezdés c) és e) pontja értelmében védjegybitorlást követett el a felperesek sérelmére. A törvényszék az alperes által felvetett kérdésekre választ adott, döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat fejti ki.

Az ítélet az eljárás megismétlésére okot adó lényeges eljárási hibát nem talált. Eredménytelenül sérelmezte az alperes, hogy az ítélet nem merítette ki a teljes keresetet, mert az adott

megfogalmazással a törvényszék valamennyi kereseti kérelemről döntött. Abból ugyanis, hogy a „DOLLAR” és „THRIFTY” szavak engedély nélküli használata miatt a védjegybitorlás megállapítást nyert egyértelmű, hogy az ezen szavak egyszerű összeillesztésével képzett „d...hu” domain is jogsértő. Ezt az is alátámasztja, hogy a domain név használatától kifejezetten el is tiltotta az alperest az ítélet.

Az alperes alaptalanul kifogásolta a jogsértés adott idő intervallumon belüli folyamatosságának a kimondását is. A védjegybitorlási perben a felperes(ek)e)t terheli annak a bizonyítása, hogy a védjegy oltalmat élvez, annak ő a jogosultja, valamint hogy az ebből fakadó kizárólagos jogait az alperes valamely magatartásával megsérti. Az alperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján akkor mentheti ki sikeresen magát a felperesi állítás alól, ha hitelt érdemlően bizonyítja, hogy a sérelmezett cselekményeket nem követte, követi el. A felperesek okirati bizonyítékokkal igazolták, hogy az alperes bitorló magatartást folytatott. Kétségtelen, hogy a csatolt bizonyítékok egy-egy időpillanatra vetítve igazolják a használatot, de a folyamatosságot cáfoló bizonyítékkal az alperes nem szolgált. Az elsőfokú eljárásban azt adta elő, hogy a telephelyről és az iroda elől a megjelölésekkel ellátott táblákat eltávolította, ugyanakkor a bérkocsikon a feliratok még részben megtalálhatók, a domain és az e-mail címek esetében pedig kárenyhítő használatra hivatkozott, konkrét időpontokat azonban egyik magatartásra nézve sem közölt és bizonyítékokkal sem támasztotta alá közléseit. Az utóbbi két magatartás esetében előre vetítette ugyan, hogy azokkal várhatóan 2016. végére felhagy, de e körben sem szolgáltatott bizonyítékot, így például nem igazolta a domainről való lemondás időpontját, végül a per tárgyalásán általánosságban közölte, hogy a megjelölések használatával felhagyott és ezt a felperesek elfogadták. Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes a jogsértést 2016. január 1. és 2017. január 9. napja között valósította meg.

A másodfokú bíróság a hivatkozott, jelenleg a Fővárosi Törvényszék előtt 3.Gpk..../2017. ügyszámon folyamatban lévő pert nem találta a jelen jogvita érdemi elbírálását befolyásoló előkérdésnek, mert az alperes ott lényegében nem a felek közti szerződés megszűnését vitatja, hanem azt akarja elérni, hogy a felperesek megújítsák az együttműködést.

Azt is alaptalanul hiányolta a fellebbezés, hogy a felek üzleti kapcsolatát megalapozó „International Master Licence Agreement” szerződés csak angol nyelven került csatolásra, mert a per szempontjából releváns adat, vagyis hogy a szerződést a felek 2015. december 31. napjáig kötötték a Co-Brand Schedules 8. pontjából egyértelműen kiolvasható. Minthogy a védjegyek jogszerű használata szempontjából ez volt a megállapodás értékelhető része, amit az alperes nem vitatott, ezért nem mulasztottak a felperesek azzal, hogy nem csatolták az okiratot magyar nyelven, és az elsőfokú bíróság sem vétett eljárási hibát, hogy nem hívta fel őket erre.

Az eltiltás jogkövetkezményét is helyesen és az ítélkezési gyakorlattal összhangban alkalmazta a törvényszék. A Vt. 27. § (2) bekezdésében megfogalmazott objektív jogkövetkezmények, így köztük az eltiltás alkalmazásának helye van akkor, amikor a jogsértés megállapításra került. Ez az intézkedés a jövőre nézve tartalmaz rendelkezést, annak érdekében szükséges, hogy az alperest elzárja a kifogásolt cselekmények folytatásától. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy amennyiben az alperes felhagyott már a védjegyek használatával számára ez a rendelkezést nem lehet hátrányos, a felpereseknek viszont biztosítja a védjegyek zavartalan használatát. A másodfokú tárgyaláson az alperes által felhívott EBH.2009.1962 számú eseti döntés eltérő tényálláson alapul, ezért a perben nem lehetett irányadó.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla sem a döntés megváltoztatására, sem hatályon kívül helyezésére nem látott indokot, ezért az elsőfokú bíróság érdemben és indokaiban is helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az eredménytelen fellebbezés folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megtéríteni a felpereseknek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőüket ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, illetve 4/A. § (1) bekezdése szerint megállapított munkadíját tartalmazza.

A per három védjegy bitorlását érintette, ezért az alperesnek az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja értelmében 3x48.000 forint fellebbezési illetéket kellett volna lerónia. Minthogy az alperes csak 48.000 forint illetéket fizetett meg további 96.000 forint fellebbezési megfizetésére köteles az Itv. 74. § (2) bekezdésében meghatározott módon.

Budapest, 2017. június 13.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző